Dosarul nr.1-37/25
1-25021643-32-1-18022025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

24 iulie 2025
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul	Svetlana Bîcu
Grefier	Svetlana Pavalachi
Cu participarea:	
Procurorului	Cristin Ghemu
Părții vătămate	*****
Avocatului părții vătămate	Victoria Caracuian
Avocatului	Ion Tăut
Inculpatului	*****

a examinat în ședință de judecată publică, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,*** cauza penală de învinuire a lui,

********l,*** născut la *****, originar și domiciliat în ***** cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, divorțat, patru copii minori la întreținere, fără antecedente penale,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) Codul penal al Republicii Moldova.

Perioada examinării cauzei penale: 17.06.2025-24.07.2025.
Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul Cristin Ghemu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului *****în baza art.201^1 alin.(1) lit.a) din Codul penal și a solicitat de a-i aplica, în conformitate cu art.80^1 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală – muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 130 ore. De a încasa de la inculpat suma de 448 lei în calitate de cheltuieli judiciare avansate pentru efectuarea raportului de constatare nr.202402P3248 din 04.12.2024 și raportul de expertiză judiciară nr.202402D2521 din 15.01.2025.

Avocatul Victoria Caracuian în interesele părții vătămate ***** a menționat că reieșind din faptul că partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul, pretenții față de

acesta nu are, susține poziția acuzatorului de stat.

Avocatul Ion Tăut a invocat că inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite și a solicitat a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

Situaţia de fapt reţinută de instanţă:

a c o n s t a t a t:

*****l,** la data de 03.12.2024, în jurul orelor 19:30, aflându-se la domiciliul fostei concubine *****, din satul ***** având scopul comiterii violenţei în privința ultimei, fiind în raport cu ***** membru de familie, potrivit prevederilor art.133[1] din Codul penal, acționând cu intenție directă, a inițiat un conflict cu ultima, numind-o cu cuvinte injurioase din motivul geloziei apărute, ulterior, manifestând un comportament agresiv, a aplicat violența fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor peste suprafața corpului, cauzându-i victimei *****, conform ***raportului de expertiză judiciară nr.202402D2521 din 15.01.2025:*** edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul capului, echimoză și edem posttraumatic al țesuturilor moi periorbital stânga, hemoragie subconjuctivală difuză totală la nivelul globului ocular stâng, excoriații la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată și se califică ca *vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

1. În cadrul ședinței de judecată, inculpatul ***** fiind asistat de avocatul Ion Tăut, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, totodată nu solicită să fie administrate probe noi și a solicitat examinarea cauzei conform prevederilor art.364[1] CPP.

2. Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, instanța de judecată prin încheierea protocolară din 17 iunie 2025, a admis cererea inculpatului *****şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul ***** vina a recunoscut-o integral și a declarat că, ***** este concubina sa și locuiesc împreună. Pe data de 03.12.2024 se afla la domiciliul din***** care îi aparține *****. Aceasta vorbea la telefon și din gelozie a lovit-o odată în regiunea ochiului, aceasta a căzut jos și s-a lovit la genunchi. A mai declarat că la moment locuiesc împreună și nu se mai

ceartă. Se căiește sincer de cele întâmplate.

4. Fiind prezentă în ședința de judecată partea vătămată ***** a declarat că, careva pretenții de ordin material sau moral față de *****nu are și solicită să fie pedepsit mai blând.

5. Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de judecată consideră că fapta comisă de ***** este dovedită în instanța de judecată integral prin declarațiile însuși a inculpatului, date în ședința de judecată, în mod liber, benevol, conștient, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- procesul–verbal de constatare a infracțiunii din 12.12.2024, *înregistrat în REI -1 al IP Ialoveni* (f.d.4);

- informația parvenită la serviciul unic 112, de la ***** din 03.12.2024, care a comunicat că *****este agresiv la domiciliu (f.d.5);

- plângerea din 03.12.2024 depusă de către *****, unde ultima a solicitat ca concubinul său, *****să fie atras la răspundere penală, pe faptul că la data de 03.12.2024 în urma unui conflict a numit-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumni și picioarele pe suprafața corpului (f.d.7);

- raportul de expertiză judiciară nr.202402D2521 din 15.01.2025, conform căruia, la studierea medico-legală a documentelor medicale pe numele *****, a.n.1996, s-a constatat: edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul capului, echimoză și edem posttraumatic al țesuturilor moi periorbital stânga, hemoragie subconjuctivală difuză totală la nivelul globului ocular stâng, excoriații la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată de către persoana examinată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, cauzarea acestora de la căderea corpului din poziție ortostatică, în ansamblu se exclude (f.d.38-39);

- declarațiile martorului Chiper Sergiu, consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului (f.d.45-48).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

6. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

7. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

8. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

9. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea

vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

10. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

11. În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Codul de procedură penală: toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

12. În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției
Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa".

13. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de procedură penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

14. Instanța ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

15. Astfel, examinând cauza penală prin prisma art.364^1 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, audiind conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul ***** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialității, egalității armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acțiunile sale intenționate *****a comis infracțiunea prevăzută de **201^1 alin.(1) lit.a)** din Codul penal – violența în familie, adică, *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

16. În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanța de judecată ține cont de

următoarele.

17. În conformitate cu prevederile art.6 pct.41) Codul de procedură penală, sunt *rude apropiate* – copiii, părinții, înfietorii, înfiații, frații şi surorile, bunicii, nepoții.

18. Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 133[1] Codul penal prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie,
în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Astfel, în ședința de judecată, s-a constatat că partea vătămată ***** este fosta concubină a lui *****– astfel, este întrunită condiția membrului de familie.

19. Conform art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi
combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie" *[Denumirea în redacția Legii nr.231 din 31.07.2024, în vigoare 15.08.2024], prin violență în familie se înțelege acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.*

20. ***Violența în familie****,* este acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, sau faptele prevăzute la alin.(2): a) săvârşite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârşite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție; c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății; sau faptele prevăzute la alin.(1) şi (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

21. Potrivit art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie" *[Denumirea în redacția Legii nr.231 din 31.07.2024, în vigoare 15.08.2024]*, „***violența fizică"*** reprezintă – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

22. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii

penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

23. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

24. Potrivit prevederilor art.113 Codul penal, (1) se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

25. Instanța reține că, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă.

26. ***Obiectul juridic*** generic al infracțiunii prevăzute la art.201^1alin.(1) lit. a) Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familiară.

27. ***Obiectul material*** al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei supuse violenței în familie.

28. Victima violenței în familie este oricare membru al familiei făptuitorului.

29. Caracterul prejudiciabil al infracțiunii, fiind determinat de obiectul de atentare, de valoarea și importanța socială a acestuia îl formează totalitatea relațiilor ce țin de solidaritatea familiară, integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică și psihică a persoanei.

30. ***Latura obiectivă*** a infracțiunii specificate la art. 201^1alin. (1) lit. a) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă acțiunea sau inacțiunea manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită asupra unui membru ai familiei și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

31. Drept consecințe ale infracțiunii de violență în familie, incriminată inculpatul *****sunt urmările de aplicare a violenței fizice, soldate de suferinței fizice şi vătămare ușoară a integrității corporale care cu certitudine au fost probate prin concluziile raportului de expertiză judiciară.

Prin raportul de expertiză judiciară nr.202402D2521 din 15.01.2025, conform căruia, la studierea medico-legală a documentelor medicale pe numele *****, a.n.1996, s-a constatat: edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul capului, echimoză și edem posttraumatic al țesuturilor moi periorbital stânga, hemoragie subconjuctivală difuză totală la nivelul globului ocular stâng, excoriații la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată de către persoana examinată, *se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

32. ***Latura subiectivă*** a infracțiunii s-a manifestat prin vinovăție sub formă de intenție directă. La fel, este probat că *****întrunește toate trăsăturile **s*ubiectului*** general al infracțiunii incriminate.

33. ***Subiectul*** infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în cauză are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii, este membrul familiei acesteia, criterii care sunt întrunite în speță.

34. Caracterul prejudiciabil al infracțiunii, fiind determinat de obiectul de atentare, de valoarea și importanța socială a acestuia îl formează totalitatea relațiilor ce țin de solidaritatea familiară, integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică și psihică a persoanei.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

35. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

36. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

37. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

38. Fapta săvârșită de către *****în baza art.201[1] alin.(1) lit.a) Codul penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

39. Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Codul penal RM-umanismul legii penale, cât și al art.7 Codul penal - la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeași faptă.

40. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale

pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

41. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

42. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită. În cazul săvârșirii unei infracțiunii instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

43. Din materialele cauzei penale rezultă că infracțiunea comisă de inculpatul
*****este atribuită, conform art.16 Codul penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, totodată face parte din capitolul VII- infracțiuni contra familiei și minorilor.

44. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului *****și condițiilor de viață a ultimului, instanța de judecată reține că acesta anterior nu a fost judecat (f.d.59), conform cazierului contravențional eliberat la data de 16.01.2025 în perioada de timp 01.06.2009-16.01.2025 pe numele ultimului au fost înregistrate următoarele contravenții în baza art.69 alin.(1); art.354 alin.(1); art.236 alin.(1); art.236 alin.(2); art.78[1] din Codul contravențional (f.d.60), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.63,70), a recunoscut vina integral și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el,

45. Astfel, circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 CP – de către instanța nu au stabilite.

46. Recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

47. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 CP în privința lui *****instanța de judecată nu a constatat.

48. Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[1] Codul penal,

inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca

judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

49. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 112,5 de ore și cuantum maxim de până la 135 de ore.

50. La caz, instanța de judecată, consideră rațional de a nu izola inculpatul de societate, oferindu-i posibilitatea ca acesta prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, considerent din care nu va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare.

51. Luând în considerație în ansamblu toate circumstanțele cauzei, instanța consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului *****este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Codul penal, astfel că scopul pedepsei poate fi atins şi prin această sancțiune, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire social şi principiile morale.

52. Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei cât și din cele constatate supra, ținând cont de personalitatea inculpatului, de atitudinea acestuia, precum și având în vedere că fapta comisă de către inculpatul *****constituie un exemplu negativ, instanța de judecată apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului *****este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (una sută douăzeci) ore.

53. Instanța relevă şi jurisprudența CEDO, care a reiterat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private şi de familie şi protecția efectivă împotriva violenței în familie.

54. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

55. Mai mult decât atât, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului accentuează insuccesul de a realiza o protecție relevantă a victimelor violenței domestice de către autoritățile de drept al Republicii Moldova, statuând eșecul statului de a proteja persoanele împotriva violenței în familie, ceea se semnifică că acțiunile autorităților nu sunt un simplu eșec sau tergiversarea examinării violenței, dar

constituie iertarea violenței. În acest context, se menționează că violența în familie este o problemă actuală în societate, care necesită depunerea de maxime eforturi din partea statului pentru a dezrădăcina acest fenomen indezirabil.

56. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin. (2^2) CP, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

57. Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

58. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că prin Ordonanța de aplicare a măsurii preventive din 05.02.2025 s-a dispus de a aplica față de învinuitul ***** măsura preventivă-obligația de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, începând cu data de 05.02.2025 (f.d.76,verso) dar care a încetat de drept.

59. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

60. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

<u>Cheltuielile judiciare</u>.

61. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

62. În corespundere cu prevederile art.227 alin.(1) și (2) Codul de procedură

penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele:1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

63. Art.228 Codul de procedură penală stipulează: (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanță; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de

participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. (2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

64. Consecutiv, art.229 Codul de procedură penală stabilește că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării

câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinți sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor fată de minor.

65. Urmare, instanța de judecată reține că la materialele cauzei penale au fost anexate: raportul de constatare nr.202402P3248 din 04.12.2024 - 128 lei (f.d.30-31,verso); raportul de expertiză judiciară nr.202402D2521 din 15.01.2025 - 320 lei (f.d.38-39,verso).

66. Având în vedere normele legale indicate supra, instanța de judecată consideră întemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul *****în contul statului a cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare nr.202402P3248 din 04.12.2024 și a raportului de expertiză judiciară nr.20242D2521 din 15.01.2025, în mărime totală de 448,00 (patru sute patru zeci și opt,00) lei.

67. Subsecvent instanța menționează că, potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 „pentru modificarea şi completarea unor acte legislative” în vigoare din 09.02.2017, au fost operate modificări la art. 143 Codul de procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2)

al articolului 143 Codul de procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța reiterează că potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art.143 alin.(2) Codul de procedură penală, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

68. Astfel, instanța raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia este dovedită indubitabil.

Dispozitiv

69. În conformitate cu prevederile art. 80^1 Codul penal, art.364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art.67 Codul penal, art.227-229, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

********l,*** născut la *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) Codul penal și în baza acestei legi, se condamnă la

muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (una sută douăzeci) ore.

În temeiul art.67 alin.(3) Codul penal, se explică lui ********l,*** că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul ********l,*** născut la *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ********l, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,*** până când sentința va deveni definitivă.

Se încasează de la ********l,*** născut la *****, domiciliat în ***** în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare nr.202402P3248 din 04.12.2024 și a raportului de expertiză judiciară nr.20242D2521 din 15.01.2025, în mărime totală de 448,00 (patru sute patru zeci și opt,00) lei.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**